
Projev M. Jašurek

Projev M. Jašurek 29. 2. 2012

Zdravím všechny přítomné a děkuji vám všem, kteří jste přišli.

Scházíme se tu ve chvíli, kdy na druhém břehu Vltavy jedná vláda. Ta vláda, která v blízké době bude projednávat vysokoškolskou reformu – v podobě předložených věcných záměrů zákonů o vysokých školách a o finanční pomoci studentům.

Proti těmto dokumentům se postavila celá akademická obec. Česká konference rektorů i Rada vysokých škol. Akademické senáty všech veřejných vysokých škol se shodly na tom, že tyto záměry jsou špatné. Jsou nedopracované, nepromyšlené a navrhuji změny, které by výrazně ohrozily české vysoké školství. Které by jej otevřely politickým vlivům. Změny, které napadají samotné principy akademické obce, především její samosprávný a autonomní charakter. Změny, které ohrožují akademické svobody a devastují partnerství studentů a vyučujících, na kterém kvalitní vysoké školy stojí. Takzvaná reforma není reakcí na hlavní problémy našeho vysokého školství. V reformě se potýkáme s návrhem na omezení pravomocí akademických senátů, se záměrem umenšit vliv studujících na chod vysoké školy. S návrhem na zavedení školního, které ale – dle opakovaných proklamací předsedy vlády – nemá vysokým školám nahrazovat veřejné prostředky. Zároveň však chce vláda drasticky snižovat právě veřejné výdaje na vysoké školství. Těžko se pak dá věřit argumentu, že tato reforma nějak přispěje ke zkvalitnění českých vysokých škol.

Těžko se dá také věřit, že by něčemu prospěl navrhovaný model řízení. Posiluje vliv politických, průmyslových a jiných lobby, které až dosud nijak neprokázaly, že jim jde o kvalitu našich škol. Kdyby to chtěly udělat, už dávno by vysokým školám v jejich finanční tísní pomohly – bez nároku na to, aby se jim vysoké školy podřizovaly a odevzdávaly.

Scházíme se tu proto, že naše argumenty vláda a ministr školství až dosud nechtěli vyslyšet. Nezapomínali se našimi připomínkami vážně, nechtěli diskutovat o jejich oprávněnosti. Nechali dospět situaci tak daleko, že dovolili, aby se reforma jedním usnesením vlády mohla prosadit silou, navzdory vůli akademické obce. To si nesmíme nechat líbit. Už to by byl ústupek od všeho, co hájíme.

Vysoké školy musejí být důstojnými a respektovanými partnery v jednání o změnách, které se jich týkají. Takový respekt je zároveň důkazem úcty k principům, na kterých univerzity stojí. Musíme proto dát jasně najevo, že nám všem na vysokých školách záleží.

Musíme trvat na tom, aby naše argumenty vláda a ministr školství vzali vážně a vážně se jimi zabývali. Stojíme o takovou reformu vysokého školství, která povede ke zvýšení jeho kvality a prospěje vysokým školám i společnosti. To ale není případ této reformy. To nemůže být případ žádné reformy, která nevychází ze skutečných problémů vysokého školství. Vysoké školy nejsou hračka v rukou politiků. Jejich problémy je potřeba brát vážně a odpovědně na ně reagovat. A to především znamená uznat, že kvalitní vysoké školství stojí na principech akademické svobody a demokratické, samosprávné akademické obce.

Scházíme se tu proto, abychom na těchto principech trvali a ukázali nejen vládě, ale i veřejnosti, že je budeme bránit vždy, když budou tyto principy v ohrožení. Bez svobodných vysokých škol totiž není možná svobodná společnost!